

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

LEGE

privind organizarea și funcționarea instituțiilor de cultură care desfășoară activități în domeniul educației permanente

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. - Prezenta lege reglementează organizarea și funcționarea instituțiilor de cultură care desfășoară activități în domeniul educației permanente, organizate în afara sistemului național de învățământ formal, în colaborare cu acesta, având drept scop formarea unei societăți capabile să se adapteze la dinamica schimbărilor din lumea contemporană, cu păstrarea tradițiilor și a specificului național.

Art. 2. - Instituțiile publice de cultură care desfășoară activități în domeniul educației permanente sunt: căminul cultural, biblioteca publică, casa de cultură, universitatea populară, școala populară de arte și meserii, centrul de cultură, formația și ansamblul folcloric profesionist, centrul zonal pentru educația adulților, centrul județean pentru educație permanentă și conservare a culturii

tradiționale, Centrul Național pentru Educație Permanentă și Conservare a Culturii Tradiționale.

Art. 3.- Activitățile instituțiilor publice de cultură prevăzute la art.2 se adresează tuturor cetățenilor, indiferent de vârstă, sex, religie, apartenență politică, ideologică sau etnică, cu excluderea activităților politice sau de prozelitism religios, în vederea dezvoltării libere a personalității omului și a adaptării sale la mutațiile majore din cadrul societății și la normele generale de moralitate.

Art. 4. - (1) Instituțiile publice de cultură prevăzute la art. 2 desfășoară activități specifice în domeniul educației permanente care au ca scop realizarea următoarelor obiective:

- a) dezvoltarea generală și armonioasă a personalității umane;
- b) asimilarea valorilor științifice, culturale și artistice naționale și universale;
- c) educarea civică, morală, economică și politică;
- d) însușirea de cunoștințe, deprinderi și abilități pentru formarea, perfecționarea și/sau reconversia profesională, în vederea integrării active în piața muncii;
- e) îmbogățirea nivelului de cunoștințe, în vederea asigurării de șanse egale pentru integrarea în societate;
- f) asimilarea standardelor sistemului informațional în cadrul activităților organizate;
- g) dezvoltarea, în cooperare cu autoritățile publice, cu reprezentanți ai societății civile, ai sindicatelor și ai patronatelor, de forme de pregătire pentru servicii diverse, în raport cu nevoile specifice ale comunității rurale și urbane;
- h) cultivarea meșteșugurilor, obiceiurilor și tradițiilor naționale;
- i) cooperarea cu instituții cultural-artistice din țară și din străinătate.

CAPITOLUL II

Organizarea și funcționarea instituțiilor publice de cultură care desfășoară activități în domeniul educației permanente

Art. 5. – (1) Instituțiile de cultură prevăzute la art. 2 se înființează de către autoritățile administrației publice locale, cu avizul Ministerului Culturii și Cultelor.

(2) Instituțiile de cultură prevăzute la art. 2, existente sau înființate conform art. 5 alin.(1), funcționează pe baza autorizării prin ordin comun al miniștrilor culturii și cultelor și al educației și cercetării.

(3) În cazul în care instituțiile de cultură prevăzute la art. 2 nu mai îndeplinesc condițiile de autorizare a funcționării, acestora le poate fi retrasă autorizația de funcționare prin ordin comun al miniștrilor culturii și cultelor și al educației și cercetării; în această situație, autoritățile publice locale vor proceda la desființarea instituțiilor respective.

Art. 6. - (1) Activitățile specifice instituțiilor prevăzute la art. 2 se desfășoară în temeiul prevederilor legale în vigoare, în conformitate cu regulamentele cadru și normele metodologice aprobate prin ordin al ministrului culturii și cultelor, care se vor publica în Monitorul Oficial, Partea I, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) Activitățile specifice se clasifică în activități de bază și activități complementare.

(3) Activitățile de bază sunt cursurile și cercurile practice de scurtă sau lungă durată, de zi sau seară, deschise sau la distanță, organizate în sistem unitar sau modular.

(4) Activitățile complementare sunt: seminariile, simpozioanele, mesele rotunde, șezătorile și cenele, precum și altele asemenea.

(5) Organizarea și durata programelor de formare profesională continuă care vizează perfecționarea pregătirii profesionale sau dobândirea unei noi calificări profesionale în instituțiile prevăzute la art. 2 se realizează la propunerea acestora sau a Ministerului Culturii și Cultelor, în conformitate cu normele metodologice emise în baza legislației în vigoare și se certifică în consecință.

(6) Activitățile care nu vizează formarea profesională continuă se finalizează cu obținerea unor certificate de absolvire emise de către serviciile descentralizate ale Ministerului Culturii și Cultelor, cu menționarea în mod distinct a numelui programului și a instituției organizatoare.

(7) Desfășurarea activităților specifice în instituțiile prevăzute la art. 2 este asigurată de către personalul de specialitate al instituției organizatoare, cu statut de angajat permanent, de personal asociat sau, după caz, de experți din țară sau din străinătate.

(8) Personalul de specialitate care desfășoară activități de educație permanentă în instituțiile prevăzute la art. 2 este încadrat și salarizat conform legislației în vigoare, în funcție de pregătirea profesională; pentru personalul didactic din învățământul preuniversitar și universitar, nivelele de salarizare se stabilesc conform prevederilor Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic.

(9) Acreditarea instituțiilor de cultură prevăzute la art. 2 pentru a desfășura activități de formare profesională continuă se face conform prevederilor Legii nr. 375/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților.

(10) Controlul activităților specifice desfășurate de către instituțiile de cultură prevăzute la art. 2 acreditate se face de către Ministerul Culturii și Cultelor prin intermediul unor comisii mixte, desemnate de serviciile descentralizate și formate din specialiști ai Centrului Național pentru Educație Permanentă și Conservare a Culturii Tradiționale, ai centrelor județene pentru educație permanentă și conservare a culturii tradiționale și ai direcțiilor județene de cultură, culte și patrimoniu cultural național.

(11) Controalele se efectuează o dată pe an sau ori de câte ori este nevoie, iar concluziile acestora se prezintă prefectului și președintelui consiliului județean, respectiv primarului general al municipiului București, precum și ministrului culturii și cultelor.

Art. 7. - (1) Căminul cultural este o instituție de drept public, cu personalitate juridică, fără scop lucrativ, care funcționează în toate centrele de comună, în subordinea autorității administrației publice locale.

(2) Căminul cultural împreună cu biblioteca publică se constituie într-un centru de documentare, informare și educație permanentă,

menit să conserve și să transmită valorile morale, artistice și tehnice ale comunității locale prin lectură și acces la internet, prin activitate de documentare și elaborare a unor monografii, expoziții temporare, lucrări de prezentare turistică, filme documentare, prin cercuri științifice și tehnice, de artă populară, prin cursuri și formații artistice pentru amatori, prin organizarea de universități populare și școli de gospodărire țărănească, de concursuri și festivaluri folclorice etc.

(3) Căminul cultural desfășoară activitate permanentă la sediul propriu, în alte sedii corespunzătoare de pe raza comunei sau în alte localități, inclusiv cu prilejul unor manifestări culturale intercomunale sau interjudețene.

(4) Conducerea operativă a căminului cultural este asigurată de un director, post ce se ocupă prin concurs, organizat de consiliul local și avizat de către direcția pentru cultură, culte și patrimoniu cultural național.

(5) Directorul căminului cultural are următoarele atribuții:

- a) asigură conducerea activității curente a instituției;
- b) elaborează programele de activitate anuale și pe etape;
- c) conduce nemijlocit și concret un domeniu distinct din activitățile de profil specifice;
- d) este ordonator de credite;
- e) hotărăște măsuri disciplinare sau de recompensare a personalului din subordine, în concordanță cu legislația în vigoare;
- f) reprezintă sau angajează instituția în raporturile cu persoanele juridice și fizice, precum și în fața organelor jurisdicționale;
- g) informează consiliul de administrație asupra realizării obiectivelor stabilite și a prestației colectivului pe care îl conduce, stabilind împreună cu acesta măsuri corespunzătoare pentru îmbunătățirea activității.

(6) În cadrul căminului cultural se organizează un consiliu de administrație, format din 5-7 membri, care își desfășoară activitatea pe bază de voluntariat; din acest consiliu fac parte reprezentanți de frunte ai comunei, din partea școlii, cultelor, primăriei, tinerilor, pensionarilor, gospodarilor agricoli sau ai unor asociații ce își desfășoară activitatea pe raza comunei.

(7) Consiliul de administrație se întrunește trimestrial sau ori de câte ori este nevoie; acesta aprobă anual programul general de activități și bugetul de venituri și cheltuieli; trimestrial, analizează

activitatea desfășurată și avizează stadiul realizării prevederilor bugetare. Consiliul de administrație face propuneri privind schimbările necesare în structura instituției, care se înaintează spre aprobare consiliului local.

(8) Căminul cultural poate purta un nume ales dintre personalitățile istoriei și culturii naționale sau locale, recunoscute pentru contribuția la afirmarea spiritualității românești; atribuirea numelui se face conform legislației în vigoare, la propunerea consiliului de administrație, cu avizul direcției pentru cultură, culte și patrimoniu cultural național.

Art. 8. - (1) Casa de cultură este instituție de drept public, cu personalitate juridică, fără scop lucrativ, care se poate organiza în orașe și municipii, în subordinea autorității administrației publice locale.

(2) Casele de cultură ale sindicatelor sau ale altor organizații au obligația de a desfășura activități culturale specifice, conform prevederilor prezentei legi.

(3) Casele de cultură au rol de centru de informare și documentare privind cererea, oferta și difuzarea producției cultural-artistice, formarea profesională continuă și promovarea socială a persoanei prin sistemul educațional, organizarea programelor educativ-distractive de petrecere a timpului liber etc.

(4) Casele de cultură își desfășoară activitatea în baza regulamentului propriu de organizare și funcționare, avizat de consiliul de administrație și aprobat de consiliul local orășenesc sau municipal.

(5) Pentru exercitarea acestor atribuții, casele de cultură inițiază și organizează proiecte sau programe culturale de activități specifice.

(6) Conducerea operativă a caselor de cultură se exercită de către un director, angajat prin concurs de către autoritatea administrației publice locale, cu avizul direcției pentru cultură, culte și patrimoniu cultural național.

(7) Directorul casei de cultură are următoarele atribuții:

- a) asigură conducerea activității curente a instituției;
- b) elaborează programele de activitate anuale și pe etape;
- c) conduce nemijlocit și concret un domeniu distinct din activitățile de profil specifice;

- d) este ordonator de credite;
- e) hotărăște măsuri disciplinare sau de recompensare a personalului din subordine, în concordanță cu legislația în vigoare;
- f) reprezintă și angajează instituția în raporturile cu persoanele juridice și fizice, precum și în fața organelor jurisdicționale;
- g) informează consiliul de administrație al casei de cultură asupra realizării obiectivelor stabilite și a prestației colectivului pe care-l conduce, stabilind măsuri corespunzătoare pentru îmbunătățirea permanentă a activității.

(8) În cadrul caselor de cultură funcționează un consiliu de administrație, format din 7-9 membri, propuși de către directorul instituției și validați de către autoritățile administrației publice locale.

(9) Consiliul de administrație al casei de cultură se întrunește trimestrial sau ori de câte ori este nevoie; aprobă anual programul general de activități și bugetul de venituri și cheltuieli; trimestrial, analizează activitatea desfășurată și avizează stadiul realizării prevederilor bugetare; face propuneri privind schimbările necesare în structura instituției, care vor fi supuse aprobării autorității tutelare.

Art.9. - (1) Universitatea populară este o instituție de drept public, cu personalitate juridică, organizată în municipii, orașe și comune, în subordinea autorității administrației publice locale, sau funcționează ca un compartiment distinct în cadrul casei de cultură sau al căminului cultural.

(2) Conducerea universității populare este asigurată, în baza regulamentului propriu de organizare și funcționare, de către un director, angajat pe bază de concurs organizat de autoritatea administrației publice locale, cu avizul direcției pentru cultură, culte și patrimoniu cultural național. Universitățile populare care funcționează în cadrul caselor de cultură sau al căminelor culturale sunt conduse de către directorul instituției respective, ajutat de un director de studii, desemnat de consiliul științific din rândul specialiștilor care desfășoară activități în cadrul universității respective.

(3) În cadrul universității populare funcționează un consiliu științific, cu rol consultativ, alcătuit din 3-7 membri aleși din rândul personalităților culturale și științifice locale, propuși de către directorul instituției și validați de autoritatea administrației publice

locale, cu avizul direcției pentru cultură, culte și patrimoniu cultural național.

Art. 10. - (1) Școala populară de arte și meserii este instituție de drept public, cu personalitate juridică, cu profil de învățământ artistic, organizată în fiecare județ și în municipiul București, aflată în subordinea autorității administrației publice locale.

(2) Școala populară de arte și meserii funcționează conform normelor didactice elaborate de către Ministerul Educației și Cercetării.

(3) Planurile de școlarizare elaborate de către școlile populare de arte și meserii sunt aprobate de către direcțiile pentru cultură, culte și patrimoniu cultural național.

(4) Conducerea școlii populare de arte și meserii este asigurată în baza regulamentului propriu de organizare și funcționare, de către un director angajat prin concurs de către autoritatea administrației publice locale, cu avizul direcției pentru cultură, culte și patrimoniu cultural național.

(5) Directorul școlii populare de arte și meserii are următoarele atribuții:

- a) asigură conducerea curentă a instituției;
- b) elaborează programele de activitate;
- c) desfășoară nemijlocit una dintre activitățile de profil;
- d) este ordonator de credite;
- e) stabilește măsuri disciplinare sau de recompensare, în conformitate cu legislația în vigoare;
- f) angajează instituția în raporturile cu persoanele juridice și fizice, precum și în fața organelor jurisdicționale;
- g) anual, prezintă un raport de activitate în fața consiliului județean, respectiv, a Consiliului General al Municipiului București.

Art. 11. - (1) Centrul cultural este o instituție publică de cultură, cu personalitate juridică, de interes național sau local.

(2) Centrele culturale de interes național, valori ale patrimoniului cultural național și internațional, subordonate Ministerului Culturii și Cultelor, sunt:

- a) Centrul Cultural Național Sinaia, constituit din Muzeul Național "Peleş" și Centrul European de Cultură din Sinaia;

- b) Centrul Cultural Național "Rosetti- Tescanu-George Enescu" din Tescani, județul Bacău;
- c) Centrul Cultural Național "George Apostu" din Bacău;
- d) Centrul Cultural Național "George Enescu" din București, incluzând Muzeul Muzicii Românești;
- e) Centrul Cultural Național "Arcuș", județul Covasna;
- f) Centrul Cultural Național "Palatele Brâncovenești" - Mogoșoaia și Potlogi.

(3) Centrele culturale de interes național fac parte din domeniul public al statului.

(4) Se pot constitui și alte centre culturale de interes național, prin hotărâre de Guvern, prin valorificarea de donații către statul român sau prin declararea unor zone sau obiective cultural-istorice ca fiind de interes major.

(5) Centrele culturale de interes național sunt finanțate de la bugetul Ministerului Culturii și Cultelor, din venituri extrabugetare și finanțări externe.

(6) Centrele culturale județene, municipale sau orășenești se constituie și funcționează în subordinea autorității administrației publice locale.

(7) Centrele culturale au următoarele atribuții:

- a) îmbogățirea patrimoniului instituției prin: donații, achiziții, organizarea de tabere și expoziții de artă, alte forme;
- b) educarea științifică și artistică a publicului, prin programe specifice;
- c) colaborarea cu Ministerul Educației și Cercetării, cu fundații și universități române și străine, în vederea cunoașterii și afirmării valorilor culturii și civilizației românești;
- d) sprijinirea tinerilor cercetători și artiști valoroși în afirmarea lor;
- e) elaborarea și editarea de studii, publicații și materiale documentare.

(8) Centrele culturale își desfășoară activitatea în baza regulamentului propriu de organizare și funcționare, avizat de Ministerul Culturii și Cultelor.

Art. 12. - (1) Centrul pentru Formare, Educație Permanentă și Management în Domeniul Culturii este instituție publică de cultură, cu

personalitate juridică, în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor, finanțată integral din venituri extrabugetare, care funcționează în conformitate cu legislația în vigoare.

(2) Activitatea Centrului se desfășoară în conformitate cu prevederile propriului regulament de organizare și funcționare.

Art.13. - Centrele zonale pentru educația adulților sunt compartimente ale căminelor culturale, caselor de cultură sau universităților populare, cu următoarele atribuții:

a) derularea unei activități de cercetare în zonă pentru identificarea cerințelor de educație și elaborarea unor strategii coerente pe termen scurt, mediu și lung;

b) inițierea și susținerea unor programe de educație în vederea dezvoltării resurselor umane;

c) asistență în formarea și perfecționarea profesională pentru dobândirea de noi calificări, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 14. - (1) Centrul Național de Conservare și Valorificare a Tradiției și Creației Populare se reorganizează în Centrul Național pentru Educație Permanentă și Conservare a Culturii Tradiționale, ca instituție publică în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor, finanțat din alocații de la bugetul de stat și din venituri extrabugetare.

(2) Organizarea și funcționarea Centrului Național pentru Educație Permanentă și Conservare a Culturii Tradiționale sunt asigurate în baza regulamentului de organizare și funcționare aprobat de Ministerul Culturii și Cultelor, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Centrul Național pentru Educație Permanentă și Conservare a Culturii Tradiționale are următoarele atribuții:

a) propune acreditarea instituțiilor publice de cultură cu activitate în domeniul educației permanente;

b) elaborează strategia națională de educație permanentă pentru instituțiile prevăzute la art. 2;

c) elaborează regulamentele-cadru de organizare și funcționare a instituțiilor publice de cultură prevăzute la art. 2;

d) efectuează studii, împreună cu alte instituții de profil, pentru îmbunătățirea și dezvoltarea sistemului de educație permanentă în instituțiile publice de cultură;

e) avizează și urmărește realizarea unor proiecte de investiții finanțate de la bugetul de stat pentru instituțiile publice de cultură;

f) elaborează și actualizează periodic baza de date a instituțiilor publice de cultură acreditate din domeniul educației permanente;

g) asigură asistență științifică și de specialitate, în condițiile prezentei legi, instituțiilor publice de cultură acreditate din domeniul educației permanente;

h) difuzează materiale de interes din domeniul educației permanente pentru instituțiile publice de cultură;

i) colaborează cu Centrul pentru Formare, Educație Permanentă și Management în Domeniul Culturii, în scopul formării formatorilor din sistemul educației permanente;

j) realizează programe de educație permanentă în parteneriat cu instituții de specialitate din țară și din străinătate;

k) promovează obiceiurile și tradițiile populare; propune zone de obiceiuri și tradiții populare protejate;

l) efectuează studii și cercetări privind obiceiurile, tradițiile populare și meșteșugurile tradiționale și inițiază programe pentru conservarea și protejarea acestora.

(4) Centrul Național pentru Educație Permanentă și Conservare a Culturii Tradiționale exercită și alte atribuții, conform legii.

Art. 15. - (1) Centrele județene de conservare și valorificare a tradiției și creației populare și centrele județene de cultură se reorganizează în centre județene pentru educație permanentă și conservare a culturii tradiționale, ca instituții publice de cultură, cu personalitate juridică, în subordinea consiliilor județene, finanțate din alocații de la bugetul local și din venituri extrabugetare.

(2) Regulamentele de organizare și funcționare a centrelor județene pentru educație permanentă și conservare a culturii tradiționale se elaborează în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial, Partea I, și se aprobă prin ordin al ministrului culturii și cultelor, în termen de 30 de zile de la data elaborării lor.

(3) Centrele județene pentru educație permanentă și conservare a culturii tradiționale au următoarele atribuții:

a) coordonează metodologic, în plan județean, instituțiile publice de cultură cu activitate în domeniul educației permanente;

b) aplică metodologia națională pentru obținerea acreditării unităților de cultură din domeniul educației permanente, la nivelul județului, respectiv al municipiului București;

c) autorizează programele de educație permanentă elaborate de instituțiile de cultură din județ, cu avizul Centrului Național pentru Educație Permanentă și Conservare a Culturii Tradiționale;

d) avizează numirea și eliberarea din funcție a conducătorilor instituțiilor publice de cultură prevăzute la art. 2;

e) urmărește desfășurarea activităților de educație permanentă din instituțiile publice de cultură din județ;

f) sprijină instituțiile publice de cultură cu activități în domeniul educației permanente pentru formarea formatorilor și perfecționarea personalului de specialitate;

g) asigură și difuzează publicații în domeniul educației permanente pentru rețeaua județeană a instituțiilor publice de cultură;

h) realizează programe de educație permanentă în parteneriat cu instituții de specialitate din țară și din străinătate;

i) inițiază și sprijină proiecte și programe de promovare a obiceiurilor și tradițiilor populare; propune zone de obiceiuri și tradiții populare protejate din cadrul județului;

j) efectuează studii și cercetări privind obiceiurile, tradițiile populare și meșteșugurile tradiționale; inițiază și aplică programe pentru conservarea și protejarea acestora.

Art. 16. - (1) Formațiile și ansamblurile artistice profesioniste de muzică și dansuri populare sunt instituții publice de spectacol, cu personalitate juridică, în subordinea autorităților administrației publice locale.

(2) Formațiile și ansamblurile artistice profesioniste de muzică și dansuri populare își desfășoară activitatea în baza regulamentului propriu de organizare și funcționare, pe stagiuni, pe baza unui repertoriu avizat de centrul județean pentru educație permanentă și conservare a culturii tradiționale, în scopul păstrării și valorificării tradițiilor populare și al educării artistice.

CAPITOLUL III

Finanțarea instituțiilor publice de cultură care desfășoară activități în domeniul educației permanente

Art. 17. - Instituțiile publice de cultură cu activitate în domeniul educației permanente prevăzute la art. 2 sunt finanțate din alocații de la bugetul de stat sau, după caz, de la bugetul local și din venituri extrabugetare.

Art. 18. - Finanțarea activității de formare profesională continuă și promovare socială a persoanei, desfășurate de instituțiile publice de cultură, se face conform prevederilor Legii 375/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților.

Art. 19. - Pentru finanțarea sistemului de educație permanentă prin instituțiile publice de cultură se constituie la nivel teritorial surse suplimentare de finanțare din taxele și impozitele locale.

Art. 20. - Sursele suplimentare locale pentru finanțarea activităților de educație permanentă pot fi utilizate pentru următoarele:

a) cheltuieli pentru organizarea unor manifestări culturale de interes local;

b) cheltuieli pentru activități organizate în colaborare cu alte instituții din țară și din străinătate.

CAPITOLUL IV

Răspunderi și sancțiuni

Art. 21. - Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea materială, disciplinară sau contravențională.

CAPITOLUL V
Dispoziții finale

Art. 22.- La data intrării în vigoare a prezentei legi, orice dispoziții contrare se abrogă.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 12 decembrie 2002, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (2) din Constituția României.

p.PREȘEDINTELE SENATULUI

Doru Ioan Tăracilă